

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง
ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม
อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชนจะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลหาดขามโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม และ นายอำเภออุบลบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดขามเรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหาดขามตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลหาดขาม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

๔.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

๔.๑.๑ ที่หรือทางสาธารณะ

๑.๒ สถานที่ราชการ

๔.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

๔.๒.๑ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ ๔.๑ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท สุนัข และแมว เกินจำนวนประเภทละ ๓ ตัว และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังนี้

๑) จัดสถานเลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัขและแมว โดยมีขนาดเพียงพอแก่การ ดำรงชีวิตของสุนัขและแมว มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๒) กรณีเป็นสุนัขและแมวที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์

ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ร้ายหรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือ
กรงที่สุนัขและแมวไม่สามารถเข้าถึงบุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๓) ควบคุมสุนัขและแมวมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

๔) ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกันเป็น

ระยะเวลาานาน ๆ เป็นต้น

๕) รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขและแมวให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูล

ให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมม จนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๖) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัขและแมว เกี่ยวกับเรื่อง

อาหาร ความสะอาดและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขและแมวได้เป็นการชั่วคราว
จะต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสุนัขและแมว ให้เป็นปกติสุข

๗) เมื่อสุนัขและแมวตาย เจ้าของสุนัขและแมวจะต้องกำจัดซากสุนัขให้

ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและ

ไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่สุนัขและแมวตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้ง
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันทีและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๘) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัขและแมว เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่

เกิดจากสุนัขและแมวมาสู่คน

๙) ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขและแมวที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็น

อันตรายแก่สุขภาพของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขและแมวแยกไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น

ทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๑๐) ต้องจัดให้สุนัขและแมวมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวตลอดเวลา

๑๑) ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขและแมวในที่หรือทางสาธารณะ

หรือในที่ของบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอม

๑๒) ในการนำสุนัขและแมวออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยง

ดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขและแมวที่มี

พฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขและแมวสายพันธุ์อื่นที่มี

ประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปากและจับสายลากจูงห่างจากตัว สุนัขและแมวไม่เกิน

หนึ่งเมตรตลอดเวลา

๔.๓ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่าง

ใดอย่างหนึ่งดังนี้

๔.๓.๑ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตในข้อ ๔.๑ และการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์นอกเหนือพื้นที่ ประเภทและ

จำนวนตามข้อ ๔.๒ เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตั้งแต่จำนวน ๑ ตัวขึ้นไป ต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังนี้

๑) เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีการป้องกันและควบคุมมิให้เกิดมลพิษ

อันเกิดจากการ เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของ

สาธารณสุข

๒) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของ

สัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบาย

น้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

๓) ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๔) กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

๕) ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

๖) ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตนและต้องควบคุมดูแล ไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำ ความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๗) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการ เพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆจะต้องจัดหาและจัดให้มี เครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

๔.๓.๒ การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่มีกฎหมายเฉพาะ ให้เป็นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และอย่าง น้อยต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

ก. การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

๑) สัตว์ทุกประเภทที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของ กรมปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒) เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้ามาจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้ามา จากต่างประเทศ ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

๓) สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียนหรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการ เพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆ จะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด ให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆจะต้องจัดหาและจัดให้มี เครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

ข. สัตว์ประเภทที่มีพิษ และสัตว์ดุร้าย

๑) สัตว์ประเภทที่มีพิษ และสัตว์ดุร้าย จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรม ปศุสัตว์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และต้องดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๒) ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีดขิด มังคก แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละ ประเภทเพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

๔.๔ การเลี้ยงสัตว์ที่เข้าข่ายกิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยงตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ต้อง ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขก่อน และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง การเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามกฎหมาย แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เคยได้รับอนุญาตเท่านั้น

ข้อ ๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์ เมื่อพ้น กำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วน ท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อ ประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ .๗ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหาดขามเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่..... 12 ต.ค. 2561

(ลงชื่อ)

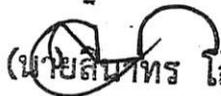

(นายบุญรอด เขียวเพชร)

นายกองค้การบริหารส่วนตำบลหาดขาม

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายสินาทร์ โอเอี่ยม)

(...นายอำเภอกุยบุรี)

นายอำเภอกุยบุรี